

# İŞÇİLERİN BİRLİĞİ İŞTE BÖYLE SAĞLANIR

Aydınlık Gazetesi, 24 Haziran 2017

Yıldırım Koç

Ekonomik kriz derinleştikçe işçi eylemleri yaygınlaşıyor. Her insanın farklı kimlikleri, farklı aidiyetleri vardır. Bu kimliklerden belki de en son edinilen, sınıf kimliğidir.

Bu kimliklerin hangisinin ön plana geçeceğini koşullar belirler.

Genellikle zannedilir ki, bir işçi bir kez sınıf bilincini ve kimliğini edindi ve ön plana çıkardı mı, tüm yaşamı boyunca o kimlik belirleyici olacaktır.

Böyle bir durum söz konusu değil. Hayat zorladığında ve başka çare bırakmadığında sınıf kimliği ön plana çıkar. Hayat zorlamadığında, diğer kimlikler yeniden öne geçer. İnsanların tek kimliğinin olduğu, sınıf bilinci bir kez edinildi mi kişinin yaşamına daima bu kimliğin damgasını vuracağı biçimindeki anlayış son derece sığ ve ilkeldir. Ancak insanın ve hayatın karmaşıklığını kavrayamayanlar böyle düşünür.

Ekonomik krizin derinleşmesi ve etkilerinin işçiler arasında giderek hissedilmesiyle birlikte yeniden sınıf kimliği öne çıkmaya ve insanları birleştirmeye başladı.

Cahillik konusunda özel bir eğitimden geçenlerin dışında kimse cahil değil. İşçilerimiz son derece gerçekçi; kısa vadeli çıkarlarını ve bunları en az bedel ödeyerek korumayı gayet iyi biliyorlar. Haklı olarak son derece ihtiyatlılar. Risksiz ve bedelsiz yollar tükendiğinde de tepki gösteriyorlar.

## BİRLİĞİ MECBURİYETLER YARATIR

Son yıllardaki eylemlere bakın.

Aralık 2009-Mart 2010 döneminde 78 günlük Tekel işçileri eylemine, yaprak tütün işletmelerinin özelleştirilmesinden etkilenen işçilerin ancak bir bölümü katılmıştı. İşyerleri dağınıktı. İşçilerin epeyce bir bölümünün yan geliri vardı. Ankara'ya gelmek ve kış koşullarında çadırlarda kalmak kolay değildi.

2015 yılında Türk Metal'e karşı gelişen eylemlere ise katılım tamdı. Birleşik Metal İş'in ertelenen grevleri sonrasındaki eylemler de tam katılımı gerçekleştirdi. Cam işçilerinin, Petkim işçilerinin eylemleri de tüm işçilerin katılımıyla oldu.

Bu birlik nasıl sağlandı? İşçilerin etnik köken, inanç, siyasi görüş farklılıkları ortadan kalktı mı? Birileri gidip, işçilerin birleşmesi gerektiği konusunda bu işçileri tek tek ikna mı etti?

Tabii ki hayır. İşçileri hayat ikna etti. İşçilerimiz gerçekçi. Geçim kaygısı ön plana çıktığında, insanlar farklılıklarını ikinci plana ittiler. Hayat onlara başka çare bırakmadığında, birleştiler ve tepkilerini gösterdiler.

## FARKLILIKLARIN ÜSTÜNÜ ÖRTMEYİP AŞMAK

Bu eylemler sırasında haklı ve doğru anlayış, "farklılıklarımızı kenara koyalım" tavrıdır.

Ancak farklılıkları kenara koymak yetmez. Farklılıklar insanın kişiliğinin parçasıdır. Bilinçli bir çaba olmazsa bu farklılıklar ileride yeniden bölünmelere yol açar ve işçi sınıfını zayıflatır.

Burada zor bir görev çıkıyor. Sendikal örgütlenmede de bu sıkıntı sık sık yaşanır.

Görev, eylemde ikinci plana itilmiş olan farklılıkların yeniden öne çıkmasını engellemek, eylemdeki birliği pekiştirmek ve kalıcılaştırmak. Eylemden sonra da farklılıkların üstünü örtmemek, farklılıkların üzerine hoşgörölü, düzeyli, uzun vadeli çıkarları dikkate alarak gitmek.

Farklılıklar biliniyor; sendikal mücadelede ve özellikle eylemlerde bu farklılıklar görmezden geliniyor. Ancak bu farklılıklar aşılmaya çalışılmıyor.

Yapılması gereken, mücadelenin ardından, bu farklılıkları dostlukla, hoşgörölüyle, uzun vadeli ortak sınıf çıkarlarını ön planda tutmayı temel alan bir anlayışla tartışabilmek ve aşabilmektir.

Özellikle başarılı eylemlerin ardından bu yapılmazsa, bugün aynı safta yer alanlar, yarın etnik saflaşmalarda veya inanca dayalı bölünmelerde birbirine düşman olabilir.